

Reactie op voorstel tot verlenging van de naturalisatietermijn (RWN)

Geachte dames en heren,

Met deze reactie wil ik mijn duidelijke bezwaar uitspreken tegen het voornemen om de naturalisatietermijn te verlengen van vijf naar tien jaar. Als inwoner die zijn leven in Nederland opbouwt, ervaar ik dagelijks de waarde van volwaardig burgerschap. Tien jaar wachten betekent tien jaar leven op halve rechten, tien jaar onzekerheid, tien jaar “tijdelijkheid” terwijl integratie en binding juist om stabiliteit vragen. Het Nederlanderschap is een instrument voor participatie en vertrouwen, geen straf of filter.

1. Ontbrekende bewijsvoering en disproportioneel middel

Het voorstel gaat ervan uit dat een langere wachttijd migratiestromen beïnvloedt en de waarde van burgerschap beschermt. Er bestaat echter geen bewijs dat de lengte van de termijn daadwerkelijk dit effect heeft. Toelating tot Nederland verloopt via asiel-, gezins- en arbeidsmigratie, niet via naturalisatie. Burgerschap komt pas ná verblijf. Een verdubbeling van de termijn legt dus zware lasten op zonder het gestelde doel te bereiken.

2. Internationale vergelijkingen zijn misleidend

De toelichting verwijst naar landen met langere termijnen. Maar vaak bestaan daar brede uitzonderingen: in Duitsland verkorten taal en werk de termijn aanzienlijk, in Frankrijk zijn kinderen sneller in aanmerking, in Scandinavië bestaan parallelle trajecten. Het voorstel presenteert selectief vergelijkingen zonder context, wat geen solide basis biedt voor wetgeving.

3. Rechtsstatelijke beginselen en vertrouwen

Het verdubbelen van de termijn tast kernwaarden van de rechtsstaat aan: proportionaliteit, rechtszekerheid, vertrouwen. Duizenden goed geïntegreerde inwoners blijven langer in een toestand van “permanente tijdelijkheid”. Zonder overgangsrecht worden gerechtvaardigde verwachtingen ondermijnd.

4. Sociaal-maatschappelijke gevolgen

Uit onderzoeken blijkt dat naturalisatie direct bijdraagt aan betere arbeidsmarktpositie, inkomensgroei en politieke participatie. Uitstel betekent gemiste kansen, vergroot segregatie en benadeelt kinderen die in Nederland zijn geboren of opgegroeid.

5. Administratieve en financiële lasten

De maatregel leidt tot meer verlengingen van verblijfsvergunningen, extra bezwaarprocedures en hogere werkdruk bij IND en gemeenten. In een periode waarin uitvoeringsketens al zwaar belast zijn, is dit inefficiënt.

6. Onbedoelde prikkels

Het vergroten van de afstand tot burgerschap verlaagt de motivatie tot integratie. Tegelijk bestaan er al robuuste mechanismen tegen misbruik (fraudeonderzoek, openbare-ordetoets, intrekking). Extra wachttijd is dus niet nodig.

7. Gevolgen voor gezinnen en mensenrechten

Tien jaar wachten heeft een onevenredige impact op gezinnen en kinderen. Het bemoeilijkt

duurzame planning (opleiding, werk, reizen) en tast het recht op gezinsleven aan (art. 8 EVRM).

8. Politiek-symbolisch karakter

De verlenging lijkt vooral een symboolpolitieke boodschap. Wetgeving mag echter geen symbool zijn; zij moet gestoeld zijn op noodzaak, effectiviteit en evenredigheid.

9. Alternatieven en voorstellen

- Behoud vijf jaar als hoofdregel.
- Indien toch gewijzigd: brede uitzonderingen (arbeid, taal, scholing, kinderen).
- Hardheidsclausule en individueel maatwerk verplicht opnemen.
- Overgangsrecht duidelijk regelen.
- Sunset clause met onafhankelijke evaluatie.
- Focus op integratiebevorderende maatregelen (taal, diploma's, bestrijding discriminatie).

10. Conclusie en verzoek

De verlenging naar tien jaar bereikt geen van de gestelde doelen. Zij schaadt integratie en samenhang, vergroot lasten en ondermijnt vertrouwen. Daarom verzoek ik dit voorstel in te trekken of grondig te herzien.

Met vriendelijke groet,

Evgenii Chernov

Katwijk aan Zee, 30.09.2025